

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/134/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318200045
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318200045.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudcov JUDr. Antona Jačeka a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobkyne: X. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, XXX XX E. M. proti žalovanému: Prvá stavebná sporiteľňa a.s., IČO: 31 335 004, so sídlom Bajkalská 718/30, 829 48 Bratislava, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Marián Kurhajec, s.r.o., IČO: 36 860 662, so sídlom Bajkalská č. 30, 829 48 Bratislava, o určenie neplatnosti právneho úkonu, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o ochranu práv spotrebiteľa, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 15Csp/3/2018-325 zo dňa 12. marca 2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd n e p r i p ú š ť a zastúpenie žalobkyne W. B., nar. XX. XX.XXXX, bytom K., Z. XXXX/XX ako splnomocneným zástupcom.
- II. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.
- III. Žalovaný má voči žalobkyni n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti úverovej zmluvy č. 1631802805 a č. 1631802004, určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, poskytnutých na základe vyššie uvedených zmlúv, vydania bezdôvodného obohatenia ako aj ochrany práv spotrebiteľa. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

1. 1. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil zistením, že strany sporu uzavreli dňa 08.06.2005 zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyni mimoriadny medziúver vo výške 6.638,78 eura (200. 000 Sk). Žalobkyňa sa zaviazala do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru (6,69 %) mesačnou splátkou vo výške 38,67 eura (1.165 Sk). Zároveň sa žalobkyňa zaviazala vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 33,19 eura(1.000 Sk). Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa mimoriadny medziúver zúčtoval s nasporenými prostriedkami zmluvy o stavebnom sporení. Konto medziúveru zúčtovaním zaniklo a z konta stavebného sporenia vzniklo konto stavebného úveru pod č. 1631802004. Žalobkyňa sa predmetnou zmluvou zaviazala uhradiť plnú výšku stavebného úveru vrátane úrokov vo výške 4,70 % ročne, pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 58,09 eura (1.750 Sk). Poskytnutie úveru predchádzala žiadosť žalobkyne, pričom pri posudzovaní žiadosti, žalovaný preveroval jej finančné a zárobkové schopnosti. Zmluva bola riadne podpísaná, pričom zo strany žalovaného ju podpísali na to poverení zamestnanci žalovaného, ktorých oprávnenie konať za žalovaného vyplývalo z popisu ich činnosti. Peňažné prostriedky žalobkyni boli skutočne poskytnuté,

príčom boli použité na rekonštrukciu bytu, stavebné práce - búracie práce, murovanie, betónovanie, montáž sadrokartónu; maliarske práce - odstránenie starých náterov stien a podláh, maľovanie bytu, vyspravenie stierok, uloženie obkladov; kúpu materiálu - silikón, cement, tehla biela, murárska štetka, ochranný náter.

1. 2. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že medzi zmluvnými stranami bola uzatvorená zmluva podľa zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení (v ďalšom texte „zákon o stavebnom sporení“), a nie zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (v ďalšom texte „zákon o spotrebiteľských úveroch“), a to najmä s poukazom na účel použitia poskytnutých prostriedkov. Podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch sa tento zákon nevzťahoval na zmluvy, na základe ktorých bol úver poskytnutý na dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu, ako to bolo v danom prípade. Účel poskytnutia peňažných prostriedkov - rekonštrukcia bytu, mal súd preukázaný z predložených pokladničných blokov a faktúr, svedčiacich o kúpe stavebného materiálu a výkone stavebných a maliarskych prác. Nedostatky zmluvy, na ktoré poukazovala žalobkyňa a pre ktoré bola predmetná žaloba podaná (nečitateľné malé písmo, nezrozumiteľné uvedenie RPMN, dohoda o zrážkach zo mzdy, poisťna zmluvy, nekalé praktiky), ktoré mali spôsobiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, by podliehali kontrole súdu v prípade, ak by išlo o zmluvu uzatvorenú podľa zákona o spotrebiteľských úveroch keď by súd skúmal náležitosti predmetnej zmluvy.

1. 3. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa podala žalobu až po 13 rokoch od uzatvorenia zmluvy, a teda nie je vo veci daný naliehavý právny záujem. V prípade spotrebiteľských právnych vzťahov založených zmluvou o stavebnom sporení neustanovuje zákon upravujúci tento konkrétny spotrebiteľský zmluvný typ (zákon o stavebnom sporení) možnosť spotrebiteľa domáhať sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy. Podľa súdu prvej inštancie bolo preto v konaní potrebné osvedčiť existenciu naliehavého právneho záujmu v zmysle ustanovenia § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“). Žalobkyňa v konaní neprodukovala tvrdenia a dôkazy, ktorými by takýto naliehavý právny záujem osvedčila a naliehavý právny záujem nezistil ani súd pri svojom hodnotení právneho vzťahu strán sporu.

1. 4. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania nemal preukázaný nárok na vyhlásenie uzatvorenej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov, nemal tak preukázaný ani nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia ani na vydanie finančného zadosťučinenia. V priebehu konania žalobkyňa poukazovala na nedostatky zmluvy vo všeobecnej rovine a svoju argumentáciu podoprela ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, prípadne zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré zákony sa však na daný právny vzťah a situáciu nevzťahovali, navyac zákon č. 129/2010 Z. z. v čase uzatvorenia zmluvy neexistoval. Súd sa nestotožnil ani s argumentáciou žalobkyne, že zmluva má byť neplatná z dôvodu jej rozporu so zákonom ako aj z dôvodu, že obsahuje množstvo neprijateľných podmienok. Súd tak dospel k záveru, že zmluva uzatvorená medzi stranami sporu obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom pre zmluvu o stavebnom sporení. Táto zmluva nemôže byť neplatnou ani v prípade ak by obsahovala nejakú neprijateľnú podmienku, pretože ani existencia samotnej neprijateľnej podmienky v zmluve nespôsobuje sama o sebe neplatnosť zmluvy.

1. 5. Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (v ďalšom texte „Obchodný zákonník“), § 4 písm. a), § 7 ods. 1, § 8 ods. 1 zákona o stavebnom sporení, § 1 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch.

1. 6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 C. s. p. a v celom rozsahu úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu napadla v zákonom stanovenej lehote odvolaním žalobkyňa. Svoje odvolanie odôvodnila poukazom na ustanovenia § 365 ods. 1 C. s. p. najmä tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2. 1. V dôvodoch odvolania poukázala na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie považuje za nezákonné, zjavne neodôvodnené, neprimerane prísne, nevyvážené a nezohľadňujúce argumenty ani okolnosti v predmetnej veci. Toto rozhodnutie nespĺňa kvalitatívne ústavné požiadavky na súdnu ochranu a bolo ním porušené právo na spravodlivý proces. Rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, vo veci nebol úplne zistený stav veci nakoľko súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkami a všetky neodôvodnil. Interpretácia súdu je v rozpore s obsahom právnej praxe, pričom tento odklon nie je nijako zdôvodnený. Rozhodnutie je rozporné s kogentnými normami a jeho interpretácia v rozpore s prioritou spravodlivosti. Hodnotenie dôkazov bolo vykonané bez akceptovateľného racionálneho základu v rozpore so skutkovým základom. V predmetnej veci ide o spotrebiteľský spor s čím sa súd prvej inštancie nevysporiadal. Odôvodnenie predmetného rozhodnutia nespĺňa zákonom stanovené podmienky. Výklad a aplikácia právnych predpisov je v extrémnom nesúlade a odkláňa sa od ustálenej judikatúry bez toho, aby tento odklon bol dostatočne zdôvodnený.

2. 2. Žalobkyňa dôvodila tým, že žalovaný jej dňa 10.06.2005 zaslal sumu 5.181,57 eura (156.099,98 Sk) a touto sumou mohla disponovať. Poplatky za vedenie úverového účtu, za zmenku a spracovanie úveru sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj v roku 2005. Strhnutie takýchto poplatkov hneď pri poskytnutí úveru je tiež neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalovaný si účtuje úrok, v ktorom má zahrnuté svoje náklady a odplatu za poskytnutie úveru. Žalobkyňa nemala žiadnym spôsobom možnosť meniť podmienky úveru. Poplatky za vedenie účtu a spracovanie úveru boli zjednané ustanovením, ktoré v rozpore s požiadavkou dobrých mravov zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Uvedenému poplatku chýba hospodárska ekvivalencia vo vzťahu medzi dlžníkom a bankou. Poplatok tak slúži len banke na úhradu jej administratívy, pokiaľ je takáto administratíva vôbec vykonávaná. Za uvedený poplatok nie je jej osobe poskytovaná žiadna služba. Dojednanie takéhoto poplatku je tak neplatným podľa ustanovení § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“).

2. 3. Žalobkyňa ďalej uviedla, že k uzatvoreniu zmluvy o stavebnom sporení nedošlo. Žalovaný predložil ako dôkaz „Návrh zmluvy o stavebnom sporení“. Už samotný názov dokumentu navádza spotrebiteľa, že sa zatiaľ k ničomu nezaväzuje. Teda už z názvu dokumentu nejde o zmluvu, ale iba o návrh. Údajná zmluva ani neobsahuje údaje o dodávateľovi, tak ako má obsahovať každá spotrebiteľská zmluva. Ďalej táto údajná zmluva neobsahuje zákonné náležitosti podľa § 7 ods. 2 písm. a) až písm. i) a § 8 ods. 2, ods. 5, ods. 6 a ods. 7 zákona o stavebnom sporení. Návrh zmluvy o stavebnom sporení neobsahuje údaje podľa § 3a ods.1 Obchodného zákonníka a to obchodné meno, sídlo alebo miesto podnikania, právnu formu právnickej osoby a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ďalej žalobkyňa uvádza, že podpísala jeden list z názvom „Návrh zmluvy o stavebnom sporení“ o ostatných častiach tohto dokumentu nemá žalobkyňa vedomosť, čím sa vzbudzuje podozrenie, že žalovaný tieto časti dokumentu doložil dodatočne. Žalobkyňa podpísala jeden list dokumentu „Návrh zmluvy o stavebnom sporení“, kde neboli žiadne identifikačné údaje žalovaného. Tento dokument pre uvedené dôvody nemôže považovať za zmluvu o stavebnom sporení. V tejto súvislosti žalobkyňa uviedla, že pri absencii zmluvy o sporení nemôže ísť o stavebný úver, teda ide zrejme o spotrebiteľský úver.

2. 4. Žalobkyňa argumentovala aj tým, že podľa ustálenej judikatúry, žalobkyňa, ako spotrebiteľ, nie je povinná preukazovať naliehavý právny záujem. Súd je povinný z úradnej moci preskúmať prítomnosť neprijateľných podmienok v zmluve. Naliehavý právny záujem vyplýva priamo z ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a preto ho žalobkyňa podľa aktuálnej súdnej praxe v konaní vôbec nemusí preukazovať.

2. 5. Výška bezdôvodného obohatenia žalovaného je ku dňu 01.03.2019 v sume 4.970,30 eura, čo je suma, ktorú žalobkyňa vyplatila žalovanému nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov. Žalovaný poskytol žalobkyni sumu 6.393,15 eura (192. 600 Sk), v prvej tranži sumu 5.181,57 eura (156. 099,98 Sk) a v druhej tranži 1.211,58 eura (36. 500 Sk).

2. 6. Žalobkyňa síce použila finančné prostriedky z úveru na stavebné účely, samotný účel použitia prostriedkov zo spotrebiteľského úveru však nezakladá fakt, že úver je stavebný, pretože forma a postup uzatvárania údajného stavebného úveru odporovali zákonu a následné právne úkony sú teda absolútne neplatné. Ide o spotrebiteľský úver, ten však nemá zákonné náležitosti a teda zmluva o spotrebiteľskom úvere je buď neplatná ako celok, alebo je bezúročná a bezpoplatková.

2. 7. Súd pri posudzovaní dôkazu nebral do úvahy ustálenú judikatúru, podľa ktorej poplatky za spracovanie úveru, vystavenie zmenky a vedenie spotrebiteľského úveru sú neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Zmluva nemala náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ani uvedenú RPMN, čo spôsobuje zmluvu za bezpoplatkovú a bezúročnú.

2. 8. Zmluva o údajnom stavebnom úvere podľa žalobkyne nebola podpísaná zo strany žalovaného osobou oprávnenou konať v mene spoločnosti, tak ako je to uvedené v obchodnom registri žalovaného. Žalovaný preložil ako dôkaz „Popis pracovnej činnosti“. Na základe tohto dokumentu neboli zamestnanci žalovaného oprávnení konať za spoločnosť a teda ani podpisovať zmluvy podľa §14 Obchodného zákonníka. Na to potrebovali splnomocnenie od osôb oprávnených konať v mene spoločnosti, tak ako to ustanovuje zákon. Toto splnomocnenie nebolo doteraz do spisu dodané, teda je dôvodné sa domnievať, že ani neexistuje. Podľa žalobkyne je tak zmluva neplatná, lebo nie je podpísaná osobou oprávnenou konať v mene spoločnosti.

2. 9. Žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu a vrátil vec na nové prejednanie veci a nové rozhodnutie vo veci, alebo určil zmluvu o úvere za neplatnú, alebo určil zmluvu o úvere za bezúročnú a bezpoplatkovú.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne predovšetkým vyjadril názor, že odvolanie, podané splnomocneným zástupcom žalobkyne W. B., je nutné odmietnuť z dôvodu, že W. B. nie je oprávnený na podanie odvolania v predmetnej právnej veci. Poukázal na skutočnosť, že ak zvoleným zástupcom je osoba, ktorá nie je advokátom, súd ex offio skúma jej spôsobilosť na riadne zastupovanie. W. B., nie je advokátom, vystupuje však ako splnomocnený zástupca aj v iných konaniach, napríklad v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod spisovou značkou 10 Csp/110/2018, v právnej veci žalobcu: W. Q. proti žalovanému: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., podľa názoru žalovaného nemôže v predmetnej právnej veci zastupovať žalobkyňu, teda nemôže byť ani osobou oprávnenou na podanie odvolania. V dôsledku tejto skutočnosti žalovaný navrhol, aby odvolací súd predmetné odvolanie odmietol z dôvodu, že bolo podané neoprávnenou osobou.

3. 1. Pre prípad, že odvolací súd sa nestotožní s vyššie uvedenou argumentáciou žalovaného, žalovaný predložil k odvolaniu vyjadrenie v rámci ktorého uviedol, že základným predpokladom uzatvorenia zmluvy o úvere, je existencia zmluvy o stavebnom sporení, čo vyplýva z Článku I a Článku II zmluvy o úvere. Zmluva o úvere by nemohla byť uzatvorená, ak by jej nepredchádzalo uzatvorenie zmluvy o stavebnom sporení. Poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa na otázku právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 12.02.2019, po nahliadnutí do návrhu zmluvy o stavebnom sporení (ktorý žalobkyňa predložila právny zástupca žalovaného v celkovom znení v rozsahu troch) či podpísala predmetnú listinu uviedla, že túto listinu podpísala. Nie je teda pravdivé tvrdenie o tom, že žalobkyňa mala vedomosť len o prvom liste predmetného dokumentu. Žalovaný poukázal aj na tú skutočnosť, že uzatvorením zmluvy je okamih, keď sa účastníci dohodnú na obsahu zmluvy, teda okamih keď adresát právneho úkonu prijme návrh na uzatvorenie zmluvy. Pritom návrh musí byť prijatý v celosti a včas. K takémuto postupu v rámci návrhu zmluvy o stavebnom sporení došlo, predmetný dokument je opatrený podpisom žalobkyne bez výhrad, v dôsledku čoho žalovaný považuje predložený dôkaz za riadne uzatvorenie zmluvy o stavebnom sporení, na zmluve sa nachádzajú podpisy oboch zmluvných strán, ako aj namietané označenie, teda identifikačné údaje žalovaného.

3. 2. V danom prípade jednoznačne ide o stavebný úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere. Zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti, ktoré má obsahovať zmluva o stavebnom úvere v zmysle § 7 ods. 3 zákona o stavebnom sporení. Nie tak pravdivé ani tvrdenie žalobkyne, že v dôsledku absencie ročnej percentuálnej miery nákladov (v ďalšom texte „RPMN“) je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov.

3. 3. K námietke žalobkyne, že zmluvu o úvere podpísali osoby, ktoré na to neboli riadne splnomocnené, žalovaný poukázal na ustanovenie § 20 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého môžu za právnickú osobu robiť právne úkony aj iní jej pracovníci alebo členovia, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch právnickej osoby alebo je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé a na vnútorný predpis s názvom Kompetenčných poriadok, z ktorého vyplýva, že na podpísanie úverových zmlúv do 2.500. 000 Sk boli oprávnení pracovníci, ktorí zmluvu za žalobcu podpísali.

3. 4. Poplatky účtované zo strany žalovaného a ich úhrada boli jasne dojednané v Článku II zmluvy o úvere. Poplatok za poskytnutie úveru sa ustálenou súdnou praxou akceptuje a vzhľadom na výšku úveru nemôže byť považovaný ani za neprimeraný - 99,50 eura. Poplatok za spracovanie úveru je podľa názoru žalovaného poplatkom súvisiacim s hlavným predmetom plnenia, nakoľko banka musí vykonať určité úkony obrátiť sa na spoločný bankový register, zistiť, či žiadateľ nemá dlhy v iných bankách či zisťovať bonitu klienta. Poplatok za vedenie účtu sa s účinnosťou od 10.06.2013 žalobkyni neúčtoval. Ak by mal súd za to, že niektorý z poplatkov predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v tom prípade žalovaný poukázal na prednes svojho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 25.10.2018, na ktorom vzniesol námietku premlčania.

3. 5. Vyplatenie úveru bolo v konaní preukázané výpismi z účtu na pojednávaní dňa 25.10.2018, keď žalovaný preukázal vyplatenie finančných prostriedkov z úveru platbou zo dňa 10.06.2005, kedy bola žalobkyni vyplatená suma vo výške 5.311, 03 eura a následne dňa 10.01.2006 bola žalobkyni vyplatená druhá časť úveru vo výške 1.211,58 eura. Poplatok za spracovanie úveru vo výške 99,58 eura a poplatok za biankozmenku vo výške 16,60 eura boli zaúčtované v zmysle dojednaných ustanovení Článku II zmluvy. Žalovaný poukázal na účelovosť namietania zmluvne dojednaných poplatkov po takmer 13 rokoch od uzatvorenia zmluvy. Navyše prípadný nárok na vrátenie týchto poplatkov už premlčaný.

3. 6. Podľa žalovaného je odvolanie podané neoprávnenou osobou, v dôsledku čoho je potrebné ho odmietnuť. Ak by sa odvolací súd nestotožnil s týmto názorom žalovaného, žalovaný navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako veci správne. Žalovaný si zároveň uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, vrátane trov právneho zastúpenia..

4. Žalobkyňa v odvolacej replike uviedla, že W. B. je právnym zástupcom len v jednom konaní a to v tomto. W. Q. bola zastupovaná W. B. len na pojednávaní. W. B. teda nemá splnomocnenie zastupovať W. Q. v celom konaní, ale len na dané pojednávanie. W. B. je teda oprávnenou osobou podať odvolanie voči rozhodnutiu súdu v tomto konaní. Žalobkyňa na pojednávaní potvrdila podpísanie dokumentu, ktorý jej bol predložený, no jej zástupca na danom pojednávaní potvrdzuje, že žalobkyni bol predložený len jeden list s jej podpisom, na čo zareagovala súhlasom. Ostatné listy neboli podpísané ani neboli súčasťou daného dokumentu v čase podpisu, ale boli dodatočne doložené do súdneho spisu spolu s podpísaným listom v rámci konania.

5. Žalovaný odvoláciu dupliku nepodal.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 C. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správne.

7. Odvolací súd sa predovšetkým zaoberal námietkou žalovaného, že odvolanie podala neoprávnená osoba, pretože splnomocnený zástupca žalobkyne - W. B. vystupuje ako splnomocnený zástupca aj v iných konaniach, nemôže preto zastupovať v predmetnom konaní žalobkyňu.

8. Podľa § 89 ods. 1 C. s. p. strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť, ak osobitný zákon neustanovuje inak (ods. 1). Ak zvoleným zástupcom podľa odseku 1 nie je advokát, súd uznesením, ktoré doručí zastúpenej strane, rozhodne, že zastúpenie podľa odseku 1 nepripúšťa, ak zástupca zjavne nie je spôsobilý na riadne zastupovanie alebo ak ako zástupca vystupuje vo viacerých konaniach (ods. 2).

9. Z dikcie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že súd nepripustí zastúpenie strany sporu zástupcom, ktorý ako zástupca vystupuje vo viacerých konaniach.

10. Zo splnomocnenia zo dňa 29.11.2018 a zápisnice z pojednávania na Okresnom súde v Galante dňa 29.11.2018 vo veci sp. zn. 10sp/110/2018 odvolací súd zistil, že W. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., Z. XXXX/XX zastupoval ako splnomocnený zástupca žalobkyňu W. Q.. Z rozsudku Okresného súdu Skalica, sp. zn. 1C/50/2016 zo dňa 07.08.2018 odvolací súd zistil, že W. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom

K., Z. XX zastupoval v konaní žalobkyňu. Z uvedeného je zrejmé, že W. B. vystupuje, resp. v krátkom časovom slede vystupoval vo viacerých konaniach, bolo preto potrebné rozhodnúť postupom podľa citovaného ustanovenia § 89 ods. 2 C. s. p. tak, že súd jeho zastúpenie žalobkyne nepripúšťa.

11. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie je určenie neplatnosti zmlúv o úvere č. 1631802805 a č. 1631802004, určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, poskytnutých na základe vyššie uvedených zmlúv, vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 4.273,10 eur s 5,05 % úrokom z omeškania a finančného zadosťučinenia v sume 6.000 eur.

12. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým žalobu zamietol z dôvodu jej nedôvodnosti, keď nemal preukázané dôvody neplatnosti predmetných zmlúv ani podmienky na vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatkov a nemal tým preukázaný ani nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a zaplatenie finančného zadosťučinenia.

13. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe dostatočne zisteného skutkového stavu správne ustálil, že medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, riadiaca sa ustanoveniami zákona o stavebnom sporení v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. K tomuto záveru dospel po zistení, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom bola dňa 08.06.2005 uzavretá zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, ktorou bol poskytnutý žalobkyňi mimoriadny medziúver č.1631802805 vo výške 6.638,78 eura (200.000 Sk) s tým, že po dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj Všeobecných podmienok pre zmluvy o stavebnom sporení sa mimoriadny medziúver zmení na stavebný úver č. 1631802004. Žalobkyňa sa zaviazala použiť celú sumu poskytnutého mimoriadneho medziúveru, resp. stavebného úveru na stavebný účel, presne vymedzený v bode 2.Čl. I. zmluvy. Obsahom spisu je i zoznam dokladov účelového použitia, ktorými žalobkyňa žalovanému preukázala použitie finančných prostriedkov - faktúry za vykonané stavebné práce, maliarske a stavebné práce, za nákup stavebného materiálu. Správne teda súd prvej inštancie ustálil, že sa nejedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, riadiacu sa ustanoveniami v tom čase účinného zákona o spotrebiteľských úveroch. Aplikácia tohto zákona na predmetný právny vzťah medzi sporovými stranami je vylúčená ustanovením § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého sa zákon nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu. Z uvedeného vyplýva, že na predmetný úver sa nevzťahuje ani ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g) citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého neuvedenie RPMN má za následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zákonné predpoklady na vyhlásenie poskytnutého úveru za bezúročný a bez poplatkov tak splnené neboli, čo správne konštatoval aj súd prvej inštancie. Na strane žalovaného tým nevzniklo bezdôvodné obohatenie, vydania ktorého sa žalobkyňa svojou žalobou domáhala. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že nezistil ani dôvody neplatnosti predmetnej zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, ktorá má všetky náležitosti v zmysle zákona o stavebnom sporení. S jeho odôvodnením aj v tejto časti sa odvolací súd stotožňuje a to aj v súvislosti s podpisom zmluvy pracovníkmi žalovaného, ktorý na podpísanie zmluvy boli bezpochyby oprávnení. Odvolací súd opakovane dodáva, že ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, na ktoré sa aj v odvolacích námietkach a argumentoch žalobkyňa odvoláva, sa na predmetnú zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere nevzťahujú. K spochybňovaniu uzavretia zmluvy o stavebnom sporení žalobkyňou odvolací súd uvádza, že je nepochybné, že k riadnemu uzavretiu tejto zmluvy došlo. Odkaz na zmluvu o stavebnom sporení uzavretú medzi stranami sporu je uvedený jednak v zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, jednak v ďalších listinách, ktoré sú súčasťou súdneho spisu - napr. v žiadosti o úver bez záložného práva zo dňa 24.05.2005, v zozname dokladov účelového použitia zo dňa 23.12.2005, pričom za celé obdobie do doručenia predmetnej žaloby žalobkyňa preukázateľným spôsobom existenciu zmluvy o stavebnom sporení nespochybnila. Takéto spochybňovanie existencie zmluvy v súčasnosti sa preto javí ako účelové.

15. Odvolací súd sa napokon vyjadruje aj k potrebe preukazovania naliehavého právneho záujmu na určení v zmysle ustanovenia § 137 písm. c) C. s. p.

16. V preskúmvanej veci ide o uplatnenie si nárokov spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy. Ako už odvolací súd konštatoval v predchádzajúcej argumentácii, v predmetnej veci sa nejedná o spotrebiteľský úver, jedná sa však o spotrebiteľskú zmluvu, keď žalobkyňa je spotrebiteľka a žalovaný dodávateľ (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Žalobkyňa ako spotrebiteľka sa domáhala svojich nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy, domáhala sa určenia neplatnosti spotrebiteľských zmlúv z dôvodu „množstva“ neprijateľných zmluvných podmienok, vydania bezdôvodného obohatenia v súvislosti s tvrdeným porušením jej práv ako spotrebiteľky, nejedná sa teda o určovací žalobu predpokladanú ustanovením § 137 písm. c) C. s. p., ale o osobitný druh žaloby, účelom ktorej je ochrana spotrebiteľa a v tom prípade súd naliehavý právny záujem na určení neskúma.

17. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa citovaného ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

18. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný a vznikol mu tak nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p.) v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Senát odvolacieho súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednomyseľne (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).